

Gruzja w perspektywie nadchodzących wyborów parlamentarnych - strategia na Europę Zachodnią czy obszar postsowiecki?

Jesienią 2016 roku w Gruzji odbędą się wybory parlamentarne, w których „Gruzińskie Marzenie” miliardera Bidziny Ivanishvili będzie próbowało odnowić swój mandat społeczny do sprawowania władzy przez kolejną czteroletnią kadencję. Partia Ivanishvilego w 2012 roku, po wygraniu w wyborach ze Zjednoczonym Ruchem Narodowym Micheila Saakashvilego, miała zrealizować plan dalszego zbliżenia Gruzji z

Unią Europejską i NATO. Miała również zapewnić dalszy rozwój gospodarki i profesjonalne zarządzanie państwem. Niewątpliwe sukcesy dekady rządów Saakashvilego, tj.: rozwijająca się gospodarka, zdecydowana i zakończona sukcesem walka z korupcją, bezpieczeństwo osobiste związane z walką z przestępczością, dzięki „Gruzińskiemu Marzeniu” miało stać się podstawą dalszego efektywnego rozwoju społeczeństwa i państwa.

Po blisko 4 latach rządów Ivanishvilego, państwo, które dzięki pomocy międzynarodowej stosunkowo bezpiecznie przezwyciężyło kryzys światowy 2008 roku oraz następstwa agresji rosyjskiej w czasie tzw. wojny pięciodniowej, od końca 2014 roku zmagają się z coraz większymi problemami gospodarczymi. Symbolem tych problemów jest blisko 40-procentowy spadek wartości waluty narodowej - lari. Postępujące od 2012 roku otwarcie gospodarki gruzińskiej na Rosję, symbolizowane przez eksport win, wód mineralnych, produktów żywnościowych oraz zwiększającą się liczbę turystów rosyjskich w gruzińskich kurortach - w krótkim czasie pozwoliło na zwiększenie wzrostu gospodarki gruzińskiej. Agresja rosyjska na Ukrainie, której symbolem jest aneksja Krymu, oraz wojna toczona w Donbasie, doprowadziły do izolacji międzynarodowej Rosji oraz nałożenia sankcji na gospodarkę tego kraju. Postępujący spadek cen surowców energetycznych dodatkowo osłabił gospodarkę rosyjską. Kryzys ukraiński, postępujący spadek gospodarki rosyjskiej, obniżka cen surowców, która uderzyła również w Azerbejdżan - głównego partnera gospodarczego Gruzji - doprowadziły do obecnej bardzo trudnej sytuacji „Gruzińskiego Marzenia”, które w ostatnich sondażach preferencji wyborczych zostało wyprzedzone przez Zjednoczony Ruch Narodowy.

Pomimo błędów politycznych, jakie „Gruzińskie Marzenie” popełniało w ostatnich blisko 4 latach - konflikt pomiędzy premierem a prezydentem, rządem a bankiem centralnym, konflikty w koalicji rządzącej, problemy z przestępczością, problemy gospodarcze, problemy z zarządzaniem miastem Tbilisi przez mera Davida Narmanie - eksperci oceniający przedwyborcze szanse głównych sił politycznych są zgodni, że dzięki środkom finansowym i wykorzystywaniu administracji państwowej, partia Ivanishvilego powinna zachować władzę.

MultiNews, 1/2016

Miesiąc na świecie

Przeszkodą nie będzie już ani konflikt na linii rząd i prezydent z uwagi na to, że będący premierem od 2012 r. Irakli Garibashvili został zmieniony i na jego miejsce został powołany dobrze oceniany dotychczasowy minister spraw zagranicznych Giorgi Kvirikashvili - mający na swoim koncie niewątpliwy sukces jakim jest zakończenie procesu negocjacyjnego z Unią Europejską w sprawie ruchu bezwizowego. Problemem nie będzie konflikt na linii rząd i bank centralny, zwłaszcza w sytuacji, kiedy jednym z głównych kandydatów na szefa banku jest Irakli Garibashvili. Problemem nie będzie bezpieczeństwo obywateli, w sytuacji, kiedy szef MSW Giorgi Mghebrishvili zmienił wszystkich naczelników regionalnych policji, która nie radziła sobie z tym problemem. Problemem nie powinno być również bezpieczeństwo energetyczne. Minister Energetyki i wicepremier Kaha Kaladze prowadzi od listopada 2015 r. negocjacje z Gazpromem w sprawie podwojenia z tego kierunku dostaw gazu (do 20%), z uwagi na brak możliwości zwiększenia dostaw tego surowca przez Azerbejdżan - mimo oficjalnych deklaracji, że nie stanowi to żadnego problemu dla SOCAR - azerskiego koncernu energetycznego. W następstwie tak prowadzonych rozmów, rząd Gruzji podważa strategiczny sojusz ze swoim głównym partnerem handlowym. Gazprom z kolei sukcesywnie dąży do przejęcia gazociągu do Armenii i do zmniejszenia kosztów finansowych.

W przedstawionej powyżej analizie, rok 2016 będzie dla Gruzji rokiem niezwykle trudnym. Czy Gruzińskie Marzenie i sam Bidzina Ivanishvili będą dążyli do zachowania władzy wszelkimi możliwymi sposobami, czy też pozwolą społeczeństwu na swobodne wyrażenie woli - tak, jak zrealizował to oskarżany o autorytaryzm Micheil Saakashvili - pozostaje w tej chwili trudne do oceny. Rząd gruziński w dalszym ciągu prowadzi dochodzenie przeciwko ważnym politykom poprzedniej elity władzy. W więzieniu przebywa Ivane Merabishvili, Giorgi Ugulava. Rustavi 2 - opozycyjna stacja telewizyjna stale poddawana jest presji administracyjnej. Jeśli partia Ivanisvilego dalej będzie stosować takie metody i wygra wybory, system polityczny Gruzji i samą Gruzję czeka ewolucja w kierunku Rosji i innych państw postsowieckich, w których dominuje demokracja bezalternatywna.

Kolejne ofiary na Morzu Egejskim

Z 21 na 22 stycznia u wybrzeży greckich wysp Farmakonisi i Kalolimnos utonęły co najmniej czterdzieści cztery osoby, w tym dwadzieścioro dzieci. Dziesiątki migrantów uznano za zaginionych. Międzynarodowa Organizacja do Spraw Migracji (IOM) ocenia, że od początku roku w drodze do Grecji utonęło siedemdziesiąt siedem osób. Zgodnie z szacunkami (IOM) w pierwszych tygodniach bieżącego roku, mimo panującej zimy, do wysp greckich przyplłynęło do trzydziestu jeden tysięcy imigrantów, czyli dwadzieścia jeden razy więcej niż w analogicznym okresie roku 2015.

MultiNews, 1/2016

Migracje klimatyczne - wpływ El Niño na Afrykę w 2016 r.

Zjawisko klimatyczne znane pod nazwą El Niño, powodujące susze i powodzie, szczyt swojej aktywności zaznaczyło pod koniec 2015 r., jego konsekwencje jednak odczuwalne będą na ziemi jeszcze przez cały 2016 r. Specjalna grupa kryzysowa ONZ ostrzega, że skutki El Niño dotkną milionów ludzi.

W przypadku Afryki zaburzenia klimatyczne wzmocnią i tak znaczną presję emigracyjną. Regiony południowe kontynentu oraz tzw. Róg Afryki doświadczają susz, we Wschodniej Afryce natomiast zagrożenie stanowią silne ulewę. Warunki pogodowe przekładają się na pogorszenie warunków życia rolników i pasterzy, czyli w najbardziej zagrożonych regionach do osiemdziesięciu procent populacji. W Południowej Afryce trzydzieści milionów ludzi już zagrożonych jest głodem w wyniku słabszych o 30% zbiorów w 2015 r., przy czym prognozy na 2016 r. są jeszcze gorsze. Z powodu suszy ucierpieć mają szczególnie Angola, Republika Południowej Afryki, Botswana, Zambia, Zimbabwe, Lesotho, Swazi i Mozambik. Choć światowe media skupiają się głównie na skutkach suszy dla Etiopii, nie mniej ucierpiały Erytrea, Dżibuti, Sudan i Somalia. Susza oceniana jest jako najpoważniejsza od pięćdziesięciu lat. Według szacunków ONZ do 15% ludności Etiopii dotkniętych będzie niedoborem żywności. Regiony niedotknięte suszą (południe i wschód kraju) cierpieć będą ulewę i powodzie, co powodować będzie przemieszczanie się ludności, niszczenie infrastruktury, a w konsekwencji utrudnienia w aprowizację oraz dostępie do szkół i szpitali. Somalia, kraj o i tak najniższych wskaźnikach rozwoju (i bez El Niño ponad trzy miliony Somalijczyków wymagają różnych form wsparcia, a ponad milion stanowią osoby wewnętrznie przesiedlone), także narażona jest w 2016 r. na susze (północ kraju) i powodzie (centrum i południe). ONZ szacuje, że klęski klimatyczne dotknąć mogą w tym kraju dziewięćset tysięcy ludzi. W Afryce Wschodniej istnieje obawa, iż silne deszcze w regionach, gdzie zwierzęta hodowlane osłabione są długim okresem suszy, skutkować mogą szerzeniem się chorób, jak cholera i dur brzuszny. Służby meteorologiczne Kenii ostrzegają, że w wyniku powodzi w tym kraju ucierpieć może milion osób, w Ugandzie zaś osiemset tysięcy. Sytuacja klimatyczna nadwyręża budżety państw afrykańskich, które przeznaczać muszą środki na przesiedlenia, dożywianie, szczepionki czy rekultywację ziem dotkniętych katastrofami ekologicznymi.

Afryka Zachodnia - nowy etap na trasie uchodźców syryjskich do Europy

W ostatnich miesiącach liczbę obywateli Syrii przekraczających granicę Mali z Algierią w drodze do Europy liczy się już w tysiącach (pierwsze doniesienia o pojawieniu się Syryjczyków na tym migracyjnym szlaku z września 2015 r. mówiły o około trzydziestu osobach). Uchodźcy wykorzystują połączenie lotnicze z Mauretanią, po czym kierują się do Ber, miejscowości znajdującej się pod kontrolą koalicji ugrupowań opozycyjnych w stosunku do rządu w Bamako, a stamtąd do In-Chalil, gdzie czekają na przeprawę do Algierii, która wzmocniła swoje kontrole graniczne. W obliczu trudności z przedostaniem się na północ blisko dziewięćdziesięciu obywateli Syrii zdecydowało się ubiegać o ochronę międzynarodową w Mali.

MultiNews, 1/2016

KĄPIEL W LODOWATEJ WODZIE

Prawosławni warszawiacy obchodzili w styczniu Święto Chrztu Pańskiego, które jest jedną z 12 uroczystości prawosławnych w roku. Święto upamiętnia chrzest Jezusa Chrystusa w rzece Jordan. Łączone jest z Epifanią, czyli Objawieniem Pańskim.

W ramach świętowania odbyły się wspólne modły, celebracje i symboliczne święcenie wody w Jeziorku Czerniakowskim, w którym następnie wykąpało się kilkadziesiąt osób. Ta tradycja została odnowiona po kilkuletniej przerwie. Kilkudziesięciu śmiatków, zgodnie z tradycją chrztu, zanurzyło się w przeręblu w kształcie krzyża. Tradycja ta będzie kontynuowana w przyszłych latach w Warszawie.

MAJDAN W OBIEKTYWIE JAKUBA SZYMCZUKA

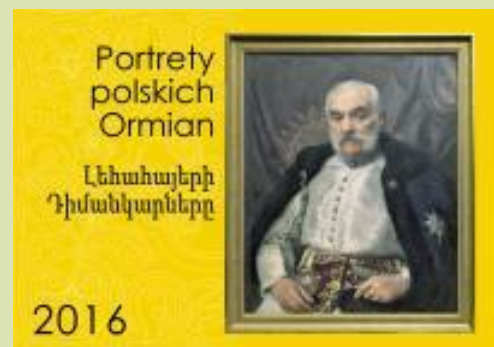
Międzynarodowe Centrum Kultury w Krakowie zaprasza na wystawę: Majdan w obiektywie Jakuba Szymczuka, która potrwa od 23 lutego do 3 kwietnia 2016 roku.

Kilkadziesiąt fotografii Jakuba Szymczuka stanowi opowieść o kijowskim Majdanie, który był największym wstrząsem w Europie od czasu upadku muru berlińskiego. Od listopada 2013 roku do lutego 2014 roku trwał protest w Kijowie. Najtrudniejsze wydarzenia, udokumentowane na zdjęciach przez Jakuba Szymczuka, rozgrywały się od 18 do 20 lutego 2014 roku.

Więcej informacji na stronie organizatora : www.mck.krakow.pl

"PORTRETY POLSKICH ORMIAN"

Fundacja Kultury i Dziedzictwa Ormian Polskich może się pochwalić wieloma wspaniałymi publikacjami. Tym razem pod koniec grudnia 2015 roku ukazał się dziewiąty już kalendarz ścienny wydany przez Fundację. Jest to trzeci kalendarz z cyklu "Portrety polskich Ormian", w którym znajduje się trzynaście biogramów przygotowanych przez dr hab. Andrzeja A. Ziębę, które ilustrowane są podobiznami opisywanych osób. Kalendarz jest dwujęzyczny: polsko-ormiański.

Źródło:

http://dziedzictwo.ormianie.pl/Portrety_polskich_Ormian_AD_2016

XXIII OGÓLNOPOLSKI FESTIWAL „PIOSENKA BIAŁORUSKA 2016”

W dniu 28 lutego rozpoczynają się eliminacje centralne do XXIII Ogólnopolskiego Festiwalu „Piosenka Białoruska 2016”. Po raz kolejny artyści i wykonawcy będą mogli przedstawić utwory białoruskie. Zainteresowanych udziałem w konkursie czy obecnością na widowni zapraszamy do zapoznania się z informacją na stronie.

Źródło: www.odkryj.bialystok.pl

WYSTAWA "OBRAZY PRZETRWANIA. OPOWIEŚĆ ESTHER NISENTHAL KRINITZ"

W dniach 19 stycznia - 25 lutego 2016, Krasnostawski Dom Kultury zaprasza na wystawę ukazującą wojenne losy Żydówki o imieniu Esther, której udało się przeżyć Holokaust. Po latach powraca ona do swoich wspomnień, tworząc cykl misternie wykonanych, wyszywanych obrazów, składających się na poruszającą opowieść o przetrwaniu. Esther Nisenthal Krinitz urodziła się w miejscowości Mniszek na Lubelszczyźnie. Jako nastolatka przetrwała Holokaust, podając się za Polkę, katoliczkę, córkę rolnika. Po latach postanowiła opowiedzieć rodzinie swoją historię. Będąc krawcową, ale nie posiadając wykształcenia artystycznego, za pomocą igły, nitki i różnych rodzajów materiału stworzyła serię 36 wyszywanych obrazów, które opowiadają o przetrwaniu. Zaprasza Krasnostawski Dom Kultury

WYSTAWA ARTYSTÓW UKRAIŃSKICH. PLENER "BRATERSKIE SPOJRZENIE"

Centrum Kultury w Krynicy-Zdroju zaprasza do Galerii "Siedlisko" na poplenerową wystawę artystów ukraińskich "Braterskie Spojrzenie". Małopolska Fundacja Przyjaźni Polsko - Ukraińsko - Słowackiej "Braterstwo", jest głównym inicjatorem i organizatorem w/w pleneru, jest też inicjatorem podpisania umów partnerskich pomiędzy Krynica - Zdrojem a Chmielnikiem (uzdrowisko na Ukrainie), pomiędzy szkołą muzyczną w Krynicy - Zdroju a szkołą muzyczną w Winnicy na Ukrainie. Prowadzi akcje charytatywne (zbiórka lekarstw, odzieży, książek, zabawek), przyjmuje ukraińskie dzieci, których rodzice walczą w strefie ATO na wschodzie Ukrainy oraz dzieci z ubogich rodzin. Dwukrotnie zorganizowała przyjazd młodych sportowców z Winnicy i rewizytę młodych krynickich sportowców. Artyści przyjmowani przez Fundację "Braterstwo" występowali m.in. podczas Festiwalu Biegowego, w krynickich kościołach podczas Festiwalu im. Jana Kiepyry, w Sali Balowej Starego Domu Zdrojowego, w Gorlicach, Krakowie, Radomiu czy też w Warszawie. Prace ukraińskich artystów wystawione będą w Galerii Centrum Kultury w dniach 28.01.16. - 4.02.16 r.

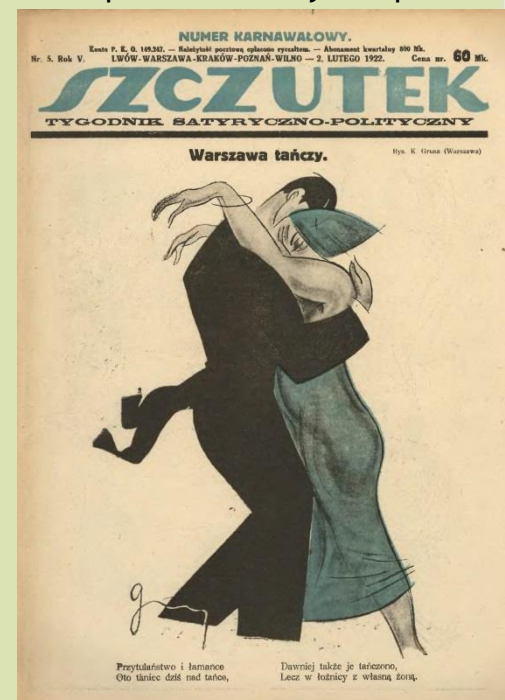
Źródło: <http://www.ckkrynica.pl/>

BALE KARNAWAŁOWE W PRZEDWOJENNYM LWOWIE

W latach dwudziestych Lwów był najważniejszym miastem akademickim w Polsce. Balle odbywały się szczególnie w kręgu miejscowej młodzieży akademickiej, a były to między innymi: Bal Studentów Politechniki Lwowskiej, czy też raut studentek uniwersytetu im. Jana Kazimierza. Ciekawy pomysł zrealizowały pracownice poczty polskiej, które urządziły wieczór taneczny na dochód schroniska urzędniczek pocztowych. Wino lato się strumieniem, jako że wówczas było ono najtańszym trunkiem, a ceny szampana były horrendalnie wysokie. Okres karnawałowy był czasem, kiedy atmosfera robiła się luźna, wszyscy żartowali, nawet na łamach czasopism i gazet pozwalano sobie na odważniejsze dowcipy. Oto jeden z nich:

Tancerz do tancerki: - Z Panią to bym mógł tańczyć tak długo, aż się kurs marki polskiej zrówna się dolarem!

Źródło: <https://winnetradycje.wordpress.com>

Ukraina. Czekając na bohatera.

Międzynarodowe Centrum Kultury w Krakowie zaprasza w wirtualną podróż do Lwowa. W dniach 23 lutego - 3 kwietnia 2016 odbędzie się prezentacja wystawy o tytule: Ukraina. Czekając na bohatera. Kostyrko, Rawski. Wystawa obrazów Wołodymyra Kostyrki i Jewhena Rawskiego - ukraińskich artystów związanych ze Lwowem. Jak wskazuje tytuł, wystawa opowiada o sytuacji na Ukrainie, na przestrzeni ostatnich pięciu lat. Część zdjęć powstała w latach 2010-2013. Cytując organizatorów „...twórczość artystyczna była wówczas jedynym wentylem, dającym ujście siłom wewnętrznego sprzeciwu. Ten sprzeciw eksplodował na Majdanie. Wyłaniający się z prac „obraz bohatera” uosabia nadzieje ukraińskiego społeczeństwa, oczekiwania na lepsze, godne życie. Po Majdanie nadal pozostaje aktualny, jest projekcją drastycznej potrzeby kolejnych zmian”.

Więcej informacji na stronie organizatora: www.mck.krakow.pl

Świat świętuje

Święta buddyjskie

Na 8 lutego przypada w tym roku buddyjski Nowy Rok, różnie świętowany przez wyznawców poszczególnych odłamów tej religii. Dla przykładu w Buriacji w przeddzień Nowego Roku organizowana jest dugdżuba, obrzęd oczyszczenia (w tym roku wyznaczona na 17 lutego).

Rytuał przypada na czas ostatnich przygotowań do najważniejszego święta, czyli powitania Nowego Roku. O znaczeniu tego święta świadczy fakt, że tradycyjnie dla Buriatów czy Mongołów, Sagaalgan (Nowy Rok, „Biały Miesiąc”), był jedynym dniem wolnym od pracy, dniem weselenia się, obdarowywania i błogostawienia życzeniami. W dniu Nowego Roku Chińczycy, Koreańczycy, Mongołowie i Tybetańczycy obchodzili też „ogólne” urodziny: ludziom przybywało lat nie w dniu faktycznego dnia ich narodzin, lecz właśnie w Nowy Rok. Dugdżuba to czas porządków, sprząta się domostwa - tego dnia wszystko trzeba odświeżyć. Przygotowywane są również prezenty - starszych tradycyjnie obdarowuje się trąbką. Na znak szacunku przygotowuje się także chadaki - prostokątne jedwabne chusteczki. Oporządza się także zwierzęta. Mężczyźni tradycyjnie pielęgnują w tym dniu konie, rozczesują im grzywy, zmieniają uprzęż i siodła. Z okazji rytuału oczyszczenia nowe powrozy otrzymują także podwórzowe psy.

Dugdżuba służyć ma pozbyciu się wszystkiego, co złe, tak by w Nowy Rok wejść bez bagażu trosk, żalów, nieprzyjemnych wspomnień. W tym celu buddyjscy Buriaci obcierają się kawałkiem ciasta z mąki i czystej wody, po czym lepia z niego figurkę człowieka (tabalan), przekazując jej symbolicznie całe zło ubiegłego roku. Figurki odnoszone są do świątyni, dacanu, i tam składane w ogniskach formowanych w stosy o kształcie stożka. Po modlitwie lamowie podpalają ogniska, a ludzie proszą, by ogień strawił zło tkwiące w figurkach.

Dla części buddystów na 8 lutego, dla części zaś (większości) na 15 lutego przypada Dzień Parinirwany. Buddyści wierzą, że tego dnia wyzwalający się z cielesności umierający Budda wszedł w stan głębokiej medytacji, która doprowadziła go do parinirwany, czyli najwyższego stopnia nirwany, jej pełni.

Tego dnia wyznawcy buddyzmu oddają się medytacjom, odwiedzają świątynie i klasztory, obdarowując je pieniędzmi i darowiznami materialnymi. Klasztory przygotowują posiłki. W tym dniu czyta się przykłady z życia Buddy, zwłaszcza opisy końcowego etapu jego życia, rozważa tajemnicę śmierci, utraty (na przykład przyjaciół, ludzi bliskich), niestałości i tymczasowości.

Terendez - ormiańskie Walentynki

13 lutego Ormianie obchodzą święto, w którym główna rola przypada zakochanym. Święto o pogańskim rodowodzie, niegdyś nosiło nazwę Derendez, co znaczy: „sноп przed twoim domem”, i przebiegało pod znakiem nadziei na dobry urodzaj w rozpoczynającym się cyklu wegetacyjnym. Po przyjęciu przez Armenię chrześcijaństwa, święto zostało dostosowane do nowych wierzeń, i zmieniło nazwę z Derendez na Terendez („Ter” znaczy „Pan”), oraz treść. Dzisiejszy Terendez to święto młodych chłopców i dziewcząt, zwłaszcza zaś tych, którzy zamierzają wkrótce powiedzieć sobie „tak”. W centrum obchodów tego dnia znajduje się ognisko, przez które skaczą zakochani. Jeśli przeskoczą nie puszczając ręki ukochanej osoby, znaczy to, że małżeństwo będzie silne, a miłość wieczna. Po młodych skaczą też bezdzietne kobiety w nadziei, że płomień obdarzy je potomstwem. Wierzy się, że ludzie „liźnięci” płomieniem świątecznego ogniska będą mieli szczęście. Skoki kończą się radosnym korowodem uczestników święta wokół ogniska. Ognisko wygasa, a ludzie zbierają popiół i rozsypują go po polach - odnaleźć w tym można przesłanie dawnego Derendez, popiół ze świątecznego ogniska zapewnić ma bowiem urodzaj. Dziś w miastach tradycyjne ogniska zastępowane są często lampionami, noszonymi przez młodych spacerujących po ulicach w wieczór Terendez.

Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego

W 1999 r. Unesco wyznaczyło 21 lutego jako Dzień języka ojczystego, międzynarodowe święto, które obchodzone było po raz pierwszy w 2000 r. Dzień celebracji języków ojczystych nie jest przypadkowy. 21 lutego 1952 r. grupa studentów zginęła w Dhace w demonstracji na rzecz uznania języka bengalskiego językiem urzędowym w Bangladeszu stanowiącym wówczas część Pakistanu.

Metody klasyfikacji i uznawania danej formy komunikacji za język lub nie zawodzą, szacunkowo przyjmuje się jednak, że na świecie funkcjonuje około sześć tysięcy języków. Jednocześnie tendencje modernizacyjne i globalizacyjne sprawiają, że niemal połowa z nich zagrożona jest zanikiem. Międzynarodowy dzień języka ojczystego służyć ma ich promocji oraz uświadamianiu ich użytkownikom znaczenia i wartości własnego języka. Święto sprzyjać ma zachowaniu różnorodności językowej, ale także wielojęzyczności, jako niezbędnego elementu rozwoju i wzbogacania jednostek i grup.

Obchodom święta w poszczególnych latach towarzyszy hasło przewodnie, wokół którego organizowane są poszczególne wydarzenia. Dla przykładu w 2002 r. osiłą obchodów była „Różnorodność językowa: 3000 języków zagrożonych wyginięciem”, w 2006 r. „Język i cyberprzestrzeń”, w 2014 zaś tematykę obchodów wyznaczało hasło „Języki lokalne a przekaz wiedzy naukowej”. W Polsce od 2012 r. Dzień kojarzony jest między innymi z kampanią Ministerstwa Kultury „Ojczysty - dodaj do ulubionych”.

XII Światowe Zimowe Igrzyska Polonijne

W styczniu br. odbyły się zapisy do uczestnictwa w XII Światowych Zimowych Igrzyskach Polonijnych Podkarpackie 2016, które odbędą się w dniach 27 lutego - 6 marca 2016 roku. Igrzyska Polonijne ściągnęły zainteresowanych udziałem w zimowych dyscyplinach sportu przedstawicieli Polonii z całego świata: od Albanii po Uzbekistan. Dyscypliny igrzysk zimowych - biathlon, narciarstwo zimowe, hokej na lodzie, wielobój łyżwiarski itp. Dla zainteresowanych gości odbędzie się wycieczka do Lwowa. Stowarzyszenie „Wspólnota Polska” dofinansowuje udział części uczestników. Pogoda na szczęście dopisała, śniegu nie brakuje, więc życzymy uczestnikom i kibicom dobrej zabawy!

Kulinaria

Orientalnie na karnawał

Dziś proponujemy Państwu danie pochodzące z Orientu, znane w różnych kulturach jako czak, czak, chalwa, haulwa. Ten deser przyrządza się w krajach Azji Środkowej, na Kaukazie Północnym, przyrządzają je również polscy Tatarzy na Podlasiu. Z dużym powodzeniem danie to wniesie różnorodność w obchody tłustego czwartku czy też w karnawałowe spotkania, szczególnie, iż jest ono przyrządzane z mąki, tłuszczu i miodu, podobnie jak tradycyjne, polskie przysmaki.

Składniki:

5 jajek, 3 łyżki cukru, ½ łyżeczki sody, 2 łyżki octu, 4 szklanki mąki, 30 dag miodu, olej, rodzynki, orzechy, sezam do posypania.

Sposób przygotowania

1. Sode mieszamy z octem. Jajka starannie ucieramy z cukrem. Wlewamy ocet i 2 łyżki oleju, wsypujemy mąkę. Zagniatamy ciasto. Odstawiamy na 30 minut.
2. Ciasto rozwałkujemy na placek o grubości 2 milimetrów i kroimy w paski o szerokości 3-4 cm. Kilka pasków układamy jeden na drugim. Kroimy jak na makaron.
3. Ciasteczka smażymy w głębokim oleju, aż się zrumienią. Odsączamy z tłuszczu i studzimy. Mieszamy z orzechami i rodzynkami.
4. Miód rozgrzewamy w kąpieli wodnej, aż będzie płynny. Wlewamy 4 łyżki wody (nie gotujemy!). Ciasteczka polewamy ciepłym miodem i posypujemy sezamem.

Dziękujemy za przepis: <http://www.przyslijprzepis.pl/>